

Minnesord över bortgångna ledamöter 2016

av Bo Waldemarsson

SEDAN FÖRRA HÖGTIDSSAMMANKOMSTEN har elva ledamöter lämnat oss. Jag kommer nu att kort belysa deras gärningar.

Avdelningen för lantkrigsvetenskap

Generallöjtnant KARL ERIC HOLM avled den 27 juli 2016. Han sörjs närmast av barnen Karin och Gunilla med familjer.

Karl Eric Holm föddes 1919 i Falköping som son till stationsmästare Carl Holm och hans hustru Olga. Han tog studentexamen i Skövde och blev efter officersexamen 1941 fänrik i trängtrupperna och anställd vid Norrlands Trängkår T 3 i Sollefteå. Han studerade vid Krigshögskolan 1949 till 1951 samt vid Army Staff College i England 1954. Efter utnämning till kapten i generalstaben 1955 medverkade han i expertutredningen angående allmän värnplikt mellan 1956 och 1958. Han gjorde förbandstjänst vid Älvsborgs regemente I 15 i Borås och blev major i generalstaben 1959. Efter studier vid Försvarshögskolan samma år blev han 1960 avdelningschef i försvarsstaben och ledamot av socialberedskapskommittén 1960 till 1962. Han utnämndes till överstelöjtnant vid Livregementets grenadjärer I 3 i Örebro 1963. Därpå följde i rask följd utnämning till överste i försvarsstaben 1964, chef för Norrbottens regemente I 19 i Boden 1965

och generalmajor och stabscbef i Bergslagens militärområde 1966. Två år senare, 1968, blev han chef för arméstaben och 1972 generallöjtnant och militärbefälhavare i Södra militärområdet, en befattning som han innehade till 1980. Han avslutade sin karriär som rikshemvärnschef mellan åren 1981 och 1983.

Karl Eric Holm kunde kanske uppfattas som formell i sin framtoning men kombinerat med vänlighet och humor gjorde det honom till en i alla läger uppskattad och respekterad person. Han var en officer med stor kunskapsbredd och vidsyn och hade förmågan att se till helheten. Hans förmåga att ställa realistiska krav och ange begripliga och lämpliga målsättningar för verksamheten skapade arbetsglädje och medförde att chefer på olika nivåer uppskattade hans ledarskap. Hans läggning gjorde att han ofta lyckades lösa konflikter och minska motsättningar människor och grupper emellan.

Han var vice ordförande i Centraförbundet för befälsutbildning 1970 till 1981, ordförande i Svenska pistolskytteförbundet 1967 till 1973 och ordförande i Frivilliga automobilkårernas riksförbund och rikskårchef från 1983. Han var även ordförande i Försvarets läroverks styrelse.

Karl Eric Holm invaldes i avdelning I år 1963.

Generalmajor ROBERT LUGN avled den 16 april 2016. Han sörjs närmast av hustrun Brita och barnen Kristina, Anders och Henrik med familjer.

Robert Lugn föddes 1923 i Uppsala som son till museiintendent Pehr Lugn och hans hustru Gunhild. Efter officersexamen 1948 anställdes Robert Lugn vid Skaraborgs regemente P 4 i Skövde. Han gjorde en snabb karriär. Han blev kapten vid generalstaben 1960, major 1966, överstelöjtnant 1968 och överste vid arméstaben 1972. Han utnämndes till ställföreträdande chef för Hälsinge regemente I 14/fo 49 i Gävle 1975 och överste av 1. graden och stabschef för Västra militärområdet i Skövde 1977. Generalsutnämningen kom 1979, då han blev chef för arméstaben för att sedan avsluta sin karriär som rikshemvärnschef 1983 fram till sin pensionering 1988.

Som arméstabschef ledde han det svåra avvägningsarbetet mellan kvalitet och kvantitet i värnpliktsarmén inom givna ekonomiska ramar. Hans skriftliga anvisningar till staben präglades av en god penna. De gav uttryck för hans bestående intresse för kvalitet i arméns krigsorganisation. Robert Lugns umgänge med stabsmedlemmarna präglades av omtanke parad med stor humor. Hans avslappnade ledarstil skapade en god stämning som lättade medarbetarnas stundtals stora arbetsbörla.

Som rikshemvärnschef genomförde Robert Lugn genomgripande förändringar av hemvärdnet. Han fick hemvärnsmännen att acceptera att de tillhörde ett arméförband och införde militär utbildning av alla hemvärnsmän. Det var revolutionerande för hemvärdnet, som fram tills dess visserligen erhållit vapenutbildning men mycket ringa förbandsutbildning. Nu utbildades hemvärnsmännen i grupper och även i fungerade plutoner och utbildningen omfattade alla moment som en soldat behöver kunna. Han såg även till att

plutonerna fick tyngre vapen som kulspurtor och granatgevär.

Robert Lugn tog även tag i den högre utbildningen av befälet och införde en högre utbildning av kretshemvärnschefer som ledde fram till kompetens som bataljonschef.

Robert Lugn invaldes i avdelning I år 1973 och var akademiens sekreterare mellan 1988 och 1990.

Generalmajor CARL-GUSTAF STÅHL avled den 11 april 2016. Han sörjs närmast av sin sambo Epi och barnen Gunilla och Claes med familjer.

Carl-Gustaf Ståhl föddes 1920 i Köpenhamn. Föräldrarna var direktör Torsten Ståhl och hans hustru Siri. Han tog studentexamen i Köpenhamn 1939 och officersexamen i Stockholm 1942 och anställdes samma år i ingenjörtrupperna. Han gick Ingenjööfficersskolan 1945 och genomgick Artilleri- och ingenjörhögskolans högre ingenjörskurs 1947 till 1949. Han blev generalstabsofficer 1953 och major och chef för arméstabens planeringsavdelning 1960. Efter utnämning till överstelöjtnant och tillförordnad chef för Göta ingenjörregemente Ing 2 i Eksjö 1963 följde därefter FN-tjänst som bataljonschef på Cypern 1964 till 1965.

Carl-Gustaf Ståhl utnämndes till överste 1966 och försvarsattaché i Washington och Ottawa. Generalsutnämningen kom 1972, då han blev chef för FMV:s centralplanering och därefter chef för Armématerielavdelningen från 1974 fram till sin pensionering 1982. Han sökte sig då åter ut internationellt, som biträdande generalsekreterare i FN och chef för UNDOF – United Nations Disengagement Observer Force – i Damaskus mellan 1982 och 1985.

Carl-Gustaf Ståhl var konsult för Sveriges Kyrkliga Studieförbund från 1987.

Som pensionär flyttade han och hustrun Margaretha till Båstad, där de snart utvecklade

lade en stor vänkrets. Han var mycket aktiv i föreningslivet och bidrog ofta med mycket uppskattade föredrag om olika samhällsfrågor och om sina erfarenheter från sina många internationella uppdrag. Ända fram till 95 års ålder var han bland annat en uppskattad ledare av pensionärsgymnastiken i Båstad.

Carl-Gustaf Ståhl lämnar ett i alla bemärkelser ljusst minne efter sig och var sedan unga år uppskattad för sin glädje och livslust något, som genom hela livet präglade honom. Han uttryckte det på sin 90-årsdag i familjekretsen bland annat i orden: -Jag har varje dag vaknat upp nyfiken på vad dagen kommer att bjuda!

Ett exempel på kombinationen glädje och allvar finns att hämta från 1964, när han var bataljonschef på det nyligen självständiga Cypern. Han insåg tidigt att konflikten skulle fördjupas men gladdes icke desto mindre över minnet att han lyckades få turkar och greker att tråda en gemensam långdans, själv spelande dragspel i en by i Troodosbergen.

Själv prestigelös lyckades han i livets skiften få med sig andra för att finna vägen framåt. Han blev en god förebild för många – inte bara i sin närhet.

Carl-Gustaf Ståhl invaldes i avdelning I år 1974.

Överste BERTIL JOHANSSON avled den 1 april 2016. Han sörjs närmast av barnen Carl-Johan och Magnus med familjer.

Bertil Johansson föddes 1926 i Södra Näsby på Öland. Hans föräldrar var hemmansägaren Rudolf Johansson och dennes hustru Lilly. Han genomgick Försvarets läroverk i Uppsala och avlade därefter examen vid Kungl. Krigsskolan 1953 och anställdes vid Stockholms luftvärnsregemente Lv 3 som då var under omgruppering från Stockholm till Norrtälje. Efter utnämning till kapten i generalstaben 1963 varvade Bertil

Johansson under senare delen av 60-talet och början av 70-talet förbandstjänst med lärartjänst som strategilärare vid dåvarande Militärhögskolan och FN-tjänst på Cypern där han var i två omgångar.

Han utnämndes till överstelöjtnant 1972. Efter förbandstjänstgöring vid Luleå luftvärnsregemente Lv 7, först som chef utbildningssektionen 1975 och sedan som bataljonschef och ställföreträdande regementschef 1976 återvände han till Militärhögskolan 1979 som överste och chef för den militärhistoriska avdelningen, en befattning som han innehade fram till 1984. Då utsågs han till militär rådgivare vid UD vid den s k Stockholmskonferensen inom ramen för Konferensen för förtroende- och säkerhetskapande åtgärder och nedrustning i Europa – ESK. Efter sin pensionering 1987 var han militär rådgivare vid ESK:s uppföljning i Wien fram till 1989 och därefter rådgivare vid UD fram till 1992.

Bertil Johansson betraktades av sin omgivning som en uppskattad vän och kamrat, en mycket klok och lågmäld kollega med en befriande humor i kombination med en skarp analytisk förmåga.

Bertil Johansson invaldes i avdelning I år 1975 och var akademiens andre sekreterare 1979 till 1985.

Avdelningen för sjökrigsvetenskap

Viceamiral BENGT SCHUBACK avled den 4 december 2015. Han sörjs närmast av hustrun Ann-Mari och barnen Anders, Peter och Katarina med familjer.

Bengt Schuback föddes 1928 i Stockholm som son till försäljningschef Erik Schuback och hans hustru Elsa. Han tog studenten i Uppsala 1947 och började som aspirant vid Kungl. Sjökrigsskolan i Näsby Park samma år. Det stod tidigt klart att marinen med honom

erhållit ett utomordentligt fint chefsämne – och han blev följdriktigt kursetta och fänrik under hösten 1950. Efter officersexamen följde ett antal olika befattningar och olika sjökommenderingar, bland annat som stabs-officer vid Kustflottan och som fartygschef. Hans sjögående karriär kröntes med chefskapet över den dåvarande jagarflottiljen och utnämning till kommandör 1974.

Han genomgick såväl marinens som arméns krigshögskolor och den brittiska Royal College of Defence Studies. Bengt Schuback befordrades 1976 till konteramiral och utsågs till stabschef vid milostab Övre Norrland. Därefter följde de högre befattningarna i rask takt. Souschef vid försvarsstaben 1977, viceamiral och chef för försvarsstaben 1978, militärbefälhavare i Södra militärområden 1982 och chef för marinen 1984, en befattning som han innehade till sin pensionering 1990. Dessa ansvarsfulla befattningar innehade han under det sista decenniet av det kalla kriget.

Som försvarsstabschef var Bengt Schuback djupt involverad i incidenten med den ryska ubåten U 137. Incidenten ledde till behovet att återskapa den svenska ubåtsjaktförmågan. Ny materiel och taktiska anvisningar för nya förband måste utvecklas under svår tidspress, ett starkt medietryck och med begränsade ekonomiska resurser. Som chef för marinen var han en nyckelperson i detta arbete och ledde det på ett tydligt och stimulerande sätt. När han gick i pension hade marinen kommit en god bit på vägen att återskapa ubåtsjaktförmågan.

Efter pensioneringen ägnade Bengt Schuback en stor del av sin tid åt Stiftelsen Ymer 80, som stödjer svensk polarforskning. Han var också ordförande i Vasamuseets vänförening.

Bengt Schuback var en rakryggad chef och ledare samt en varm och uppskattad kamrat.

Hans omtänksamhet och stora förmåga att skapa trivsel i vänkretsen är omvittnad.

Bengt Schuback invaldes i avdelning II år 1973.

Konteramiral OLA BACKMAN avled den 22 februari 2016. Han sörjs närmast av hustrun Ann-Sofie och barnen Annika, Lotta och Per-Ola.

Ola Backman föddes 1928 i Uppland-Väsby som son till ingenjör Artur Backman och hans hustru Märta. Han tog sjöofficers-examen vid Kungl. Sjökrigsskolan 1953. Efter officersutnämning fick Backman tjänstgöra på *Älvsnabben* under hennes första långresa och sedan tillbringa sommaren som sekond på pansarskeppet *Drottning Victoria*. Efter ett antal år med sjötjänst, lärartjänst och egen utbildning vid Militärhögskolan följde stabstjänst och sedan befordran till kommandörkapten av 1. graden 1971. Därefter fortsatte resten av hans karriär inom materieförvaltningen. Han utnämndes 1978 till överingenjör och chef för torpedbyrån vid Försvarets materielverk och befordrades samtidigt till kommandör. Ola Backman var 1981 chef för Materieförvaltningen vid Västkustens marinkommando innan han 1982 befordrades till konteramiral och chef för Huvudavdelningen för Marinmateriel vid FMV, en befattning som han innehade till sin pensionering 1989. Hans period som huvudavdelningschef kom att präglas av 80-talets intensiva ubåtskyddsverksamhet med allt vad den innebar men även framtagande av lyckade projekt som ”Smyge” och Norrköpingklassen skedde under Backmans ledning.

Han var riksordförande för Flottans Män åren 1990 till 1996. Föreningens devis ”kamratskap, örlogstradition och sjöförsvaret” var också utmärkande för Ola Backman. Han hade som chef en förtroendefull attityd till sina medarbetare och en förmåga att få dem

att känna sig respekterade och uppskattade. Detta skapade en kreativ och effektivt arbetande organisation.

Ola Backman var anspråkslös och ödmjuk, och trots alla svårigheter han och familjen drabbades av var han samtidigt en glad och positiv människa.

Ola Backman var ledamot i Kungl. Örlogsmannasällskapet och var ordförande i Krigsvetenskapsakademiens avdelning IV 1987 till 1990.

Han invaldes i avdelning II år 1981.

Avdelningen för militärteknisk vetenskap

Direktör OLOF LUND avled den 1 juli 2016. Han sörjs närmast av barnen Per, Ewa och Carin med familjer.

Olof Lund föddes 1930 i Stockholm som son till grosshandlare Gösta Lund och hans hustru Ingeborg. Han tog ingenjörsexamen 1954 vid Bergsskolan i Falun och som ”bergsmän” verkade han inledningsvis inom svensk stålindustri, som driftingenjör vid Kanthal från 1954, försäljningschef vid Bofors 1958, avdelningschef och sedermera överingenjör vid Avesta Jernverk AB från 1960 och som produktionsdirektör vid Gränges Nyby från 1972. Han utsågs 1974 till marknadschef och vice VD där, och 1976 blev han VD för företaget som då bytt namn till Nyby Uddeholm AB. Olof Lund övergick sedan till den statliga sfären när han 1980 utnämndes till GD för affärsverket FFV. Industriminister Nils G Åsling ville ha en person med industriell erfarenhet på den posten.

När han 1984 utsågs till VD i Svenska varv, sedermera Celsius industrier var det med mandat att avveckla de svenska storvarven. Under hans tid lades Uddevallavarvet, den civila delen av Kockums varv och Götaverken Arendal ned. Samtidigt utvecklade han företaget genom förvärv av bland annat FFV,

som ombildats till bolag. Han inledde också omvandlingen av varvsområdet på norra älvstranden i Göteborg till en ny stadsdel.

Olof Lund tillträdde därefter som styrelseordförande och koncernchef för Celsius industrier 1990. Företaget börsnoterades 1994 under hans ledning, och han hade då utvecklat en varvskoncern till ett börsnoterat industrikonglomerat med fokus på försvarsmateriel. Han avslutade sin karriär som VD för Celsius från 1995. Han fick under åren många andra styrelseuppdrag, bland annat i LKAB, SSAB, Procordia/ Pharmacia, SJ och Assidomän.

Olof Lund hade en utpräglad talang för ledarskap. Det återspeglades i hans framgångar med såväl avveckling och omstrukturering som expansion. Han var karismatisk och lyssnande samtidigt som han stod fast vid fattade beslut. Hans förhandlingsförmåga var särskilt värdefull, intygad av många.

Han var från ordförande i SIAR (Scandinavian Institutes for Administrative Research) från 1993 till 2002.

Olof Lund invaldes i avdelning IV år 1995.

Avdelningen för annan vetenskap av betydelse för rikets säkerhet och försvar

Filosofie licentiat LENNART ROSELL avled den 14 december 2015. Han sörjs närmast av barnen Gustaf och Ulrika med familjer.

Lennart Rosell föddes 1926 i Göteborg som son till advokat Axel Olsson och hans hustru May. Sin militära utbildning fick han vid Luftvärnets kadettskola 1948. Civilt tog han 1952 en fil kand vid Stockholms högskola och anställdes därefter vid Krigsarkivet. Efter att 1959 avlagt en fil lic anställdes han som arkivarie och blev 1967 förste arkivarie och från 1972 sektionschef vid Krigsarkivet,

en befattning som han behöll fram till sin pensionering 1991. Han arbetade framför allt med de fortlöpande kontakterna med försvarets myndigheter. Detta innebar bland annat en intensiv inspektionsverksamhet över hela landet. Med sitt goda humör blev han mycket uppskattad hos de enheter som skulle inspekteras och han lyckades skapa stor förståelse ute på förbanden för arkivtjänstens betydelse.

Lennart Rosell skrev också artiklar i militärhistoriska ämnen, bland annat en värdefull uppsats *Sveriges lantförsvar 1873–1905*, och han medverkade i flera förbandshistoriska verk och i Svenskt biografiskt lexikon med artiklar om skeppsbyggare och sjöofficerare.

Han hade ett långt engagemang i Sjöhistoriska samfundet där han verkade från 1963 till 1996. Under många år var han samfundets ryggrad som sekreterare, klubbmästare och redaktör för samfundets tidskrift *Forum Navale* under 31 år. För sitt engagemang i Sjöhistoriska samfundet fick han Patriotiska sällskapets guldmedalj för långvarig gagnarisk verksamhet.

Han var också under många år engagerad i lokalpolitiken som ledamot av Danderyds kommunfullmäktige 1966 till 1988. Han var bland annat ordförande i kulturnämnden och vice ordförande i skolstyrelsen.

Lennart Rosell var ledamot av Kungl Örlogsmannasällskapet och i Kungliga Samfundet för utgivande av handskrifter rörande Skandinaviens historia.

Lennart Rosell invaldes i avdelning V år 1976.

Direktör CURT-STEFFAN GIESECKE avled den 23 januari 2016. Han sörjs närmast av barnen Johan, Stefan och Snurran.

Curt-Steffan Giesecke föddes 1921 i Stockholm som son till köpman Curt Giesecke och hans hustru Gertrud. Han gjorde beredskapstjänst under kriget och blev reservofficer

1942 vid Svea livgarde och löjtnant i reserven 1946 innan han tog avsked 1951. Han tog en jur kand 1945 och civilekonomexamen på Handelshögskolan i Stockholm 1948. Han anställdes som sekreterare vid Svenska Arbetsgivarföreningen 1947, blev vice VD där 1954 och VD 1966. Efter 29 år i SAF flyttade han så till Trygg Hansa som VD 1978, en post han innehade till 1986 då han gick i pension men fortsatte som fullmäktigeordförande i bolaget fram till 1991.

Curt Steffan Giesecke var ordförande i Allmänna försvarsföreningen under åren 1978 till 1986 och ledamot av Statsrådslönenämnden 1983 till 1991.

Han var en av de stora profilerna i en tid då centrala förhandlingar mellan arbetsgivare och fackförbund var stora händelser i svenskt samhällsliv. Under Gieseckes period som VD satsade SAF stora resurser på opinionsbildning för fri företagsamhet och för att marknadsekonomi skulle få ett större genomslag i Sverige.

Han kunde allt och glömde ingenting. Historia, politik, litteratur och inte minst *Blandaren* upptog bl a hans intressen. Han citerade utantill Karlfeldt, Gullberg, och Boye. Han hade också ett genuint intresse för det militära, något som grundlades under beredskapsåren.

Under gymnasietiden i Bromma Läroverk började han skriva limerickar med vännen Åke Runnquist, sedermera förlagschef på Bonniers. Under pseudonymen Ture Seck gav de 1945 tillsammans ut antologin *All världens limerickar*. Det har också hävdats att Giesecke var den som stod bakom pseudonymen Bo Balderson. Själv förnekade han dock detta.

Under åren 1978 till 1990 var Giesecke chef för den svenska delen av nätverket Stay-behind, den svenska motståndsrörelsen, en befattning han övertog efter Alvar Lindencrona.

Han var ledamot av Ingenjörsvetenskapsakademien.

Curt-Steffan Giesecke invaldes i avdelning V år 1980.

Jur kand STEN WICKBOM avled den 26 december 2015. Han sörjs närmast av hustrun Gunnel och barnen Maria, Birgitta och Erik med familjer.

Sten Wickbom föddes 1931 i Stockholm. Föräldrarna var översten Börje Wickbom och hans hustru Elsa. Han avlade jur kand-examen i Uppsala 1954 och tjänstgjorde därefter vid olika domstolar. Han blev assessor vid Svea Hovrätt 1964, hovrättsråd 1969 och kansliråd vid Kommunikationsdepartementet 1967. Karriären fortsatte inom regeringskansliet som rättschef vid Civildepartementet och vid Bostadsdepartementet. Han utnämndes 1974 till generaldirektör och chef för Statens lantmäteriverk i Gävle där han verkade i nio år. Han kallades 1983 åter till regeringskansliet, nu som statsråd och justitieminister i Olof Palmes andra regering. Som en följd av spionen Stig Berglings rymning valde han att avgå 1988 för att inte bli en belastning för regeringen. Han utsågs då till landshövding i Kronobergs län, en befattning som han innehade till 1995.

Sten Wickbom hade under sin långa tid inom rättsväsendet och i regeringskansliet gjort sig känd som en utomordentligt kunnig och omdömesgill jurist och ämbetsman, där sakkompetens var viktigast. Han var oerhört logisk och konsekvent. Som landshövding hade han en stor fördel genom att han i sitt tidigare arbete i regeringskansliet personligen deltagit i arbetet med att ta fram många av de lagtexter som länsstyrelserna har att tillämpa i de förvaltningsrättsliga ärendena. Han engagerade sig starkt i såväl ansträngningarna att ge Växjö högskola universitetsstatus som arbetet med restaure-

ringen av den medeltida domkyrkan i Växjö för att nämna något.

Sten Wickbom var också under ett antal år ordförande i Rikskonserter.

Sten Wickbom invaldes i avdelning V år 1983.

Överstelöjtnant ALEX RYDÉN avled den 7 oktober 2016. Han sörjs närmast av hustrun Ruth även kallad Pie och barnen Johnny och Lennart med familjer.

Alex Rydén föddes i Eksjö år 1926 som son till skradderiförman Arvid Rydén och hans hustru Ester. Han tog sin officersexamen vid Kungl Sjökrigsskolan 1952 och anställdes därefter vid Härnösands kustartillerikår KA 5. Efter förbandstjänsten tjänstgjorde han vid Försvarstabens operationsledning 1 mellan 1964 och 1968, varefter han gjorde FN-tjänst i Jerusalem 1968 till 1969. Därefter följde ett år som lärare vid Kungl Sjökrigsskolan innan han 1970 blev sektionschef vid Civilförsvarsstyrelsen, en befattning han innehade i tre år. Alex Rydén blev utnämnd till överstelöjtnant 1972 och lärare vid Försvarshögskolan 1973 till 1979. Han avslutade sin karriär som kanslichef vid Östra civilområdet fram till 1991 då han gick i pension. Han var en duktig pedagog och föreläsare och deltog själv aktivt i de kurser och utbildningar Civo Ö genomförde. Alltid med någon god historia som höjde stämningen.

Hans militära bakgrund var en tillgång vad avsåg samverkan mellan de civila och militära delarna av försvaret och han månade mycket om och utvecklade den civila delen av totalförsvaret. Han brann för totalförsvarsidén och var en tongivande kompetens för civilområdena. Med sitt breda kontaktnät och allmänt respekterad spelade han en viktig roll i samspelet mellan ÖCB och civilbefälhavarna.

Alex Rydén var mycket intresserad av och hade djupa kunskaper om Mellanöstern och islam, om vilka områden han höll uppskattade föredrag. Hans fritid präglades av uteliv och närhet till naturen där trädgårdsarbete, fiske och engagemang i båtklubben var ständigt återkommande.

Alex Rydén invaldes i avdelning V år 1985.

Elva goda kamrater och framstående ledamöter har lämnat vår krets. Vi saknar dem och tänker på deras anhöriga. Genom sina gärningar har de i hög grad levt upp till Krigsvetenskapsakademiens motto: Fäderneslandets försvar – Mod och kunskaper

Författaren är generalmajor och andre styresman i KKrVA.

H.M. Konungens Militärhospitals- och Medaljfonder

Är du efterlevande maka/make eller barn till avliden yrkesofficer har du möjlighet att söka ekonomisk hjälp från H.M. Konungens Militärhospitals- och Medaljfonder.

Sökande ska vara ekonomiskt behövande, vilket normalt innebär en månadsinkomst som understiger 15.000 kronor per månad, och utan större förmögenhet. Den som söker kan dock äga bostadsrätt eller villa.

Ansökan ska ha inkommit senast 31 mars 2017. Se vidare www.kungahuset.se/militarhospitalsfonden för mer information och ansökningsförfarande.

Frågor kan besvaras av fondens sekreterare Kurt Svensson på telefon 076 793 3355 eller epost kurt.svensson@royalcourt.se